31/01/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ରୂପକ ଦୀପରେ ଜ୍ଞାନର ଘୃତ ଭରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀର ଗାୟନ କାହିଁକି ରହିଛି?

ଉତ୍ତର**:-** କାରଣ ଶିବବାବା ଯେତେବେଳେ ପରମଧାମକୁ ଫେରିଯା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ତାଙ୍କ ପଛେ-ପଛେ ଚାଲିଯା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ଛତା ଆକୃତିରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ କେବଳ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଯାଉଛ । ସାଥୀରେ ଯିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀର ଗାୟନ ରହିଛି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କଥା ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ ଏବଂ ସିଏ (ଶିବବାବା) ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଏ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତି ଥିଲା, ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ ଉପରେ ରାଜତ୍□ କରୁଥିଲ । ଭାରତରେ ହିଁ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲ, ତୁମର କୁଳ ବା ରାଜବଂଶ ଥିଲା, ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲେ । ତେବେ କିଏ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲା? ଆତ୍ମା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଯେମିତି କି ତୁମେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରିଥାଏ, ତା' ଭିତରେ ଯେଉଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନତାର ଶକ୍ତି ଥାଏ ତାହା ଦିନକୁ ଦିନ କମି କମିଯାଏ । କାରଣ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ତ ପଡିବ । ଯେପରି ବ୍ୟାଟେରୀର ଶକ୍ତି କମି କମି ଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଶେଷରେ ଅଟକିଯାଏ । ବ୍ୟାଟେରୀ ଏକଦମ୍ ଡିସ୍‌ଚାର୍ଜ ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ହୁଏ ନାହିଁ, ସେଥିରେ କିଛି ନା କିଛି ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ଯେମିତି କେହି ମରିଗଲେ ଦୀପ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିରେ ଘିଅ ଢାଳିଥା'ନ୍ତି ଦୀପ ଯେପରି ଲିଭି ନ ଯାଉ । ଯେପରି ବ୍ୟାଟେରୀର ଶକ୍ତି କମିଗଲେ ତାକୁ ପୁଣି ଚାର୍ଜ କରିବା ପାଇଁ ରଖାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଥିଲା । ଏବେ ପୁଣି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଲଗାଉଛ ଯାହାଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମା ଭିତରକୁ ଆସି ଯାଉ କାରଣ ଏବେ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କମି ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ଶକ୍ତି ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଏ । ଏକଦମ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ଶରୀର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି କରି ବିଲକୁଲ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମର ବ୍ୟାଟେରୀ ଫୁଲଚାର୍ଜ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରପୁର ଥାଏ ପୁଣି ଧୀରେ-ଧୀରେ କମି-କମିଯାଏ । ତ୍ରେତାଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଟର କମି-କମି ଯାଇଥାଏ, ଯାହାକୁ କଳା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ଏପରି କୁହାଯିବ ଯେ, ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲା ତାହା ସତ୍ତ୍□ ହୋଇଗଲା । ଏହିପରି, ଶକ୍ତି ଧୀରେ ଧୀରେ କମ୍ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇ ଯାଉଛ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିରେ ଦେବାଳିଆ ହୋଇଯାଇଛ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପୁଣି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶକ୍ତି ମିଳିଯିବ, କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଦେହ ସହିତ ଦେହର ଯେଉଁସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି, ସେ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ରାଜ୍ୟ ମିଳିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ତୁମର ଶକ୍ତି ବିଲକୁଲ୍ କମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ହେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ, ମୋ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ଅଲମାଇଟୀ ରାଜ୍ୟ ମିଳୁଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ, ଦୈବୀଗୁଣଯୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଏବେ ସେହି ଦୈବୀଗୁଣ ନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବ୍ୟାଟେରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖାଲି ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ପୁଣି ଆତ୍ମା ରୂପି ବ୍ୟାଟେରୀ ଭରପୁର ହେଉଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ବ୍ୟତୀତ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ବାବା ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ଅପବିତ୍ର । ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବ୍ୟାଟେରୀ ଚାର୍ଜ ଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କେବଳ ଜଣକୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଭଗବାନ । ବାକି ସମସ୍ତେ ହେଲେ ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ରଚନାକୁ ରଚନାଠାରୁ କେବେ ବି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳି ନ ଥାଏ । ରଚୟିତା ତ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ହେଲେ ଅବିନାଶୀ ପିତା ପରମାତ୍ମା । ବାକି ତ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ବିନାଶୀ । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ବେହଦର ବାଦଶାହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବେହଦର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହିତ ବୁଝିବା ଦରକାର – ଆମ ପାଇଁ ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସଦା ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ଥାଏ । ତେବେ ତାହା କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ? ସେଥିପାଇଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମାମେକମ୍

ୟାଦ କରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମୁଁ ଏଭର ପିଓର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟେ । ମୁଁ କେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁନାହିଁ । ମୁଁ ନା ଦୈବୀ ଶରୀର ନେଇଥାଏ, ନା ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ନେଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଜନ୍ମ-ମରଣ ଚକ୍ରରେ ଆସେ ନାହିଁ । କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେବା ପାଇଁ, ଯେତେବେଳେ ଇଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବୟସ ୬୦ ବର୍ଷ ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ । ଇଏ ପୁରା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ନମ୍ବର□ାନ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲେ ଭଗବାନ ପୁଣି ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର, ଯାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ମଝିରେ ଅଛି ନା । ଯେଉଁଠାରେ ଶରୀର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଥାଏ ଯାହାକୁ କେବଳ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦେଖି ହୁଏ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କେବଳ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିଛି । ବାକି ସେମାନେ ତ କେବଳ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ପାଇଁ ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ଫରିସ୍ତା ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆସି ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା କୌଣସି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଇଏ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏ କଥା ବୁଝିବା ଦରକାର ନା । ଏମାନେ ରାଜ୍ୟ କିପରି ପାଇଲେ । ଲଢାଇ ଆଦି ତ କିଛି ବି ହେଉ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ହିଂସା କିପରି କରିବେ!

ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ରାଜ୍ୟପଦ ନେଉଛ, କେହି ମାନନ୍ତୁ ବା ନ ମାନନ୍ତୁ । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି - ହେ ସନ୍ତାନମାନେ, ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଛାଡି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତାଙ୍କର (ବାବାଙ୍କର) ତ ଦେହ ହିଁ ନାହିଁ ଯାହାକି ମୋହ ରଖିବେ । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରର ଲୋନ୍ ନେଇଛି । ନଚେତ୍ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ କିପରି ଦେବି! ମୁଁ ବୀଜରୂପ ଅଟେ ନା । ଏହି ବୃକ୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ମୋ ପାଖରେ ଅଛି । ସୃଷ୍ଟିର ଆୟୁଷ କେତେ ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । କିପରି ଏହାର ସ୍ଥାପନା, ପାଳନା, ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ? ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ଏକଥା ଜଣାଥିବା ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ପାଠ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ଜୀବଜନ୍ତୁ ତ ପାଠପଢି ନ ଥା'ନ୍ତି । ଲୌକିକ ଦୁନିଆରେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶୀ ପାଠ ପଢିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ବେହଦର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଭଗବାନ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଥବା ଦେହଧାରୀକୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ଅଛି ନା । ଏମାନଙ୍କର ନାମ ହିଁ ଅଲଗା, ଏମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ତ ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ତଖତ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଂହାସନ ଥିଲା । ଏହା ଅକାଳ ସିଂହାସନ ଅଟେ ନା । ଏବେ ଏହା ଅକାଳମୂରତ ବାବାଙ୍କର ଆସନ ଅଟେ । ଅମୃତସରରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅକାଳ ତଖତ ଅଛି ନା । ବଡ ବଡ ଲୋକ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚପଦଧିକାରୀମାନେ ତା ଉପରେ ବସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହି ଶରୀର ସମସ୍ତ ଅକାଳ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆସନ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଅକାଳ ଅଟେ, ଯାହାକୁ କାଳ କେବେ ବି ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାକି ତଖତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀର ତ ବଦଳିଥାଏ । ଅକାଳମୂରତ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରର ଭ୍ରୁକୁଟୀ ରୂପି ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ସିଂହାସନ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ, ପରେ ବଡ ହୋଇଯାଏ । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଅକାଳ ଅଟେ । ବାକି ସେଥିରେ ଭଲ ବା ଖରାପ ସଂସ୍କାର ଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ତ କୁହାଯାଏ ନା - ଏହା କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ । ଆତ୍ମା କେବେ ବି ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାର ପିତା ତ କେବଳ ଜଣେ । ଏହି କଥାକୁ ତ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ନା । ଶିବବାବା କ'ଣ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କି! ଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପଢିଲେ କେହି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଫେରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶେଷ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ । ଯେମିତି ପୋକମାନଙ୍କର ଅଥବା ମହୁମାଛିମାନଙ୍କର ଦଳ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ମହୁମାଛିମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବି ରାଣୀ ମହୁମାଛି ଥାଏ । ତା ପଛେ-ପଛେ ସମସ୍ତେ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ପଛେ-ପଛେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିବେ । ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଯେମିତିକି ସବୁ ଆତ୍ମା ଛତା ଆକୃତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦଳ ରହିଛି । ତେବେ ଏହି ଦଳକୁ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ବରଯାତ୍ରୀ କୁହାଯାଏ । ସନ୍ତାନ କୁହ ଅଥବା ସଜନୀ କୁହ କଥା ତ ଗୋଟିଏ । ବାବା ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢାଇ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ହେବା ବିନା ତ ଆତ୍ମା ଘରକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ, ତେବେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବ । ସେଠାରେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରୁ ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଠାରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲେ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଯିବ । ତୁମର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅଥବା ସଜନୀମାନଙ୍କର ସାଜନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ରହିଛି । ରାଜଧାନୀ ତିଆରି ହେବ ନା । ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଆସି ନ ଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ରହିଛି । ସେଠାରୁ ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ଧୀରେ ଧୀରେ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥାଏ, ଯାହାକୁ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଇଏ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଯାଏ । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଏବଂ କୁମାରୀ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବେ ସେଥିପାଇଁ ତ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ହୋଇଥିବେ? କଞ୍ଚା ନା ପକ୍କା? କେହି ତ ୯୯ ନମ୍ବର ରଖୁଛନ୍ତି, କେହି ୧୦ ନମ୍ବର ରଖୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କଞ୍ଚା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ କୁହାଯିବ ନା । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଯିଏ ପକ୍କା ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ସେଠାରେ

ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ । କମ ଧାରଣାଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ପଛରେ ଆସିବେ । ଏହା ପାର୍ଟଧାରୀମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ ଅଟେ ଯାହାକି ଘୂରିଚାଲିଛି । ସତ୍ୟ ଯୁଗ, ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର, କଳି, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏ କଥା ଏବେ ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ତ ଆମେ ଓଲଟା ବୁଝି ଆସିଥିଲେ ଯେ, କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତ ପୁରା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମଙ୍କର ରାଜ୍ୟ, ଅଧାକଳ୍ପ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ । ଯଦି ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଳ୍ପ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଅଧା-ଅଧା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରି ନ ଥାନ୍ତା । ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖର ଏହି ଦୁନିଆ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି ବେହଦର ଜ୍ଞାନ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର କୌଣସି ଶାରୀରିକ ନାମ ନାହିଁ । ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଦାଦାଙ୍କର ଅଟେ । ବାବା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି? ବାବା ତ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଏହି ଶରୀରକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମୁଖ ତ ଦରକାର ନା । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋମୁଖ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ପାହାଡରୁ ପାଣି ତ ଯେଉଁଠି ପାରେ ସେଇଠି ବାହାରିଥାଏ । ଏଠାରେ ପୁଣି ଗଉମୁଖ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରୁ ପାଣି ବାହାରୁଛି, ତାକୁ ଗଙ୍ଗାଜଳ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଗଙ୍ଗା କେଉଁଠୁ ଆସିଲା? ସବୁ ମିଛ କଥା । ସେଥିପାଇଁ କହନ୍ତି, ମିଥ୍ୟାକାୟା, ମିଥ୍ୟାମାୟା ମିଥ୍ୟା ସବୁ ସଂସାର । ଭାରତ ଯେତେବେଳେ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ତାକୁ ସତ୍ୟ ଖଣ୍ଡ କୁହାଯାଉଥିଲା, ପୁଣି ସେହି ଭାରତ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଉଛି ତାକୁ ମିଥ୍ୟାଭୂମି କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ମିଥ୍ୟାଭୂମିରେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପୁଣି ଡାକୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନେଇଚାଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି କଳା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲ ନା! ତାହା ସ୍ମୃତି ଆସୁଛି ନା । ବାବା ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସାରା ଦୁନିଆକୁ ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ଜଣାପଡିବ ଯେ ଆମର ପିତା କିଏ!

ଏହି ଦୁନିଆକୁ କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ କୁହାଯାଏ । ସବୁଠାରୁ ବଡ କଣ୍ଟା କାମ ବିକାରର କଣ୍ଟା । ଯଦିଓ ଏଠାରେ ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏକଦମ୍ ସାକାହାରୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏମିତି ତ ବହୁତ ବାଳବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି । ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରୁ ହିଁ କେବେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ ଖାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି - ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ । ସେହି ବିନାଶୀ ସଂସାରର ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ଗୃହସ୍ଥିଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ଘରଦ୍□ାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଦି ଦେବତାମାନେ କେବେ ଘରଦ୍□ାର ଛାଡିଥା'ନ୍ତି କି? ନା । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ଏବେ ତୁମର ହେଲା ବେହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ । ତୁମେମାନେ ସାରା ଦୁନିଆକୁ, ସମସ୍ତ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦିଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ସ୍□ର୍ଗ ଆଡକୁ ଯିବ । ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହୋଇଯିବ । ଏହା ସେହି ଗୀତାର ପର୍ବ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ ସଂଗମ ଯୁଗ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି । ତେବେ ଦେବତାମାନେ ରାଜଯୋଗ ନିଶ୍ଚିତ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ଶିଖିଥିବେ । ଏହି ସୃଷ୍ଟି ବଦଳୁଛି ନା, ତୁମେମାନେ ଏବେ ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯାଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ, ଯେବେ କି ଆମେ ଏହିଭଳି ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛୁ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଦରକାର । ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହେଲା ଶ୍ରୀମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଭଗବାନଙ୍କର । ବାକି ସବୁ ହେଲା ମନୁଷ୍ୟ ମତ । ମନୁଷ୍ୟ ମତ ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଆସିଛ । ଏବେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ତୁମେମାନେ ଉପରକୁ ଚଢୁଛ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଦୈବୀ ମତ ହେଲା ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଦେବତାଙ୍କର ଏବଂ ଏହା ହେଲା ନର୍କବାସୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମତ, ଯାହାକୁ ରାବଣ ମତ କୁହାଯାଉଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ସାରା ଦୁନିଆ ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଏହା ବେହଦର ଲଙ୍କା ଅଟେ ଯାହା ଉପରେ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ପୁଣି ଦେବତାମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ରାଜ୍ୟ ହେବ । ସେଠାରେ ବହୁତ ସୁଖ ଥାଏ । ସ୍□ର୍ଗର କେତେ ମହିମା ରହିଛି । କାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲେ କହୁଛନ୍ତି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଗଲା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ନର୍କରେ ଥିଲା ନା । ଯଦି ନର୍କରୁ ଗଲା ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ନର୍କକୁ ହିଁ ଆସିବ ନା! ଏବେ ସ୍□ର୍ଗ କେଉଁଠି ଅଛି? ଏହି ସବୁ କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏ ସବୁର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଆତ୍ମା ରୂପି ବ୍ୟାଟେରୀ ଏବେ ଚାର୍ଜ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ମାୟା ତୁମର ଯୋଗ ତୁଟାଇ ଦେଉଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଚାର୍ଜ କରିବାକୁ ହେବ । ପକ୍କା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ମନମତ ବା ମନୁଷ୍ୟ ମତକୁ ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ନିଜକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ

ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଉଡି-ଉଡି ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା ପ୍ରକୃତିକୁ ବା ବିଶ୍□କୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ବିଧିବିଧାତା ଭବ ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ମାଷ୍ଟର ବିଧିବିଧାତା ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ଯୁଗ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗ ହୋଇଯାଉଛି । ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ସଦ୍‌ଗତିର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପାରସମଣି ସଦୃଶ ଅଟେ । ଯେପରି ପାରସ ଲୁହାକୁ ମଧ୍ୟ ପାରସ କରିଦେଉଛି, ସେହିପରି ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ଆତ୍ମାକୁ, ପ୍ରକୃତିକୁ, ସମୟକୁ, ସର୍ବ ସାମଗ୍ରୀକୁ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ, ସଂସ୍କାରକୁ, ଆହାର-ବ୍ୟବହାରକୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିଦେଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯୋଗୀ ଆତ୍ମା ସେହିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷିତ କରିପାରୁ ନ ଥିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏହି ଅବ୍ୟକ୍ତି ମାସରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କର ।

ଯଦି ତୁମେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ତଥା ଛତ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିର ଅନେକ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଚକ୍ରରୁ, ଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧର ଚକ୍ରରୁ, ନିଜର ଅନେକ ଜନ୍ମର ସ୍□ଭାବ ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ଚକ୍ରରୁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣର ଚକ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ଦ୍□ାରା ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚକ୍ରରୁ ସହଜରେ ମୁକ୍ତ କରି ଜୀବନମୁକ୍ତ କରିପାରିବ ।